

HÀO QUANG HẾT SÁNG hay câu chuyện CÁI MŨ ĐÔI MÀU

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Sau bài viết "[Lần ranh quốc-công: con đường Moran, Westminster](#)", chúng tôi nhận được một số ý kiến phản hồi (feedback), chung trên internet có, riêng bằng e-mail cũng có, riêng nữa qua phone của bạn bè cũng có luôn. Đa số đồng cảm. Một số bắt bẻ, xuyên tạc. Của thành phần nào quý bạn đọc thấy được. Có người mỉa mai pha chút đếu cẳng: "Duyên Lãng Hà Tiến Nhất chạy tội cho má Thảo." Những người này có định kiến rằng, tôi bênh vực tờ SG Nhỏ, bà Hoàng Dược Thảo. Bản thân, tôi biết rất rõ, tôi chỉ bênh vực sự thật và lẽ phải, làm lộ mặt những tên tay sai VGCS ẩn núp trong các cơ quan truyền thông tiếng Việt tại hải ngoại. Một bên - tờ Người Việt - tôi chẳng ân oán gì. Một bên - tờ SG Nhỏ - cũng chỉ quen biết sơ. Tờ SG Nhỏ thường lấy bài của tôi phổ biến trên internet để đăng. Chuyện bài vở, tôi đã từng nói công khai, những bài tôi gởi lên "báo trời" (internet) đều là của chùa, ai muốn sử dụng tùy ý, miễn là không sửa đổi, không cắt xén. Vấn đề kiện cáo giữa hai tờ báo NV và SG Nhỏ, tôi viết như thế - thiện nghĩ - là đủ rồi.

Nhưng bỗng xảy ra lá thư của nhà văn Phan Nhật Nam gởi cho khoa học gia bà Dương Nguyệt Ánh phổ biến trên internet, kêu gọi bà Ánh không nên dính vào vụ kiện cáo này, và một vài e-mail khác ông PNN gởi cho những người liên hệ với ông chung quanh vấn đề trên. Vì lẽ đó, tôi muốn viết thêm ít điều. Bởi quan niệm rằng các chuyện lớn, chuyện nhỏ liên quan đến việc kiện tụng giữa NV và SG Nhỏ đã là vấn đề có tính cách cộng đồng, chứ không còn phải là chuyện riêng tư nữa, nên tôi có quyền viết và nên viết nếu thấy cần. Kẻ hèn này tham gia đóng góp ý kiến về vấn đề của ông, chắc nhà văn PNN không phiến trách. Vậy xin vào đề.

1. Vấn đề nhà báo Việt Thường

Cái bia (target) mà nhà văn PNN nhắm vào - có lẽ không mấy ai để ý nhưng phải lấy làm lạ - là nhà báo Việt Thường chứ không phải vụ kiện tụng. Trong một e-mail ông PNN viết gởi ngày 28-01-2015 cho hai người bạn không quân của ông là NVChin và NXNghia, nhà văn PNN viết: "Tôi cũng chuyển theo đây bài viết năm 2008 (và những attachment) để nói lại chủ điểm chính: TÔI ĐẶT VẤN ĐỀ VỚI BẮC KINH/CỤC TÌNH BÁO HOA NAM/TẬP ĐOÀN BỌN HOA CỘNG TRẦN HÙNG VĂN CHỨ KHÔNG LIÊN HIỆ GÌ VỚI VỤ KIỆN HÔM NAY (2014) GIỮA NHỮNG NHÂN SỰ NƠI BÁO NV/SGN." (xin xem tham chiếu số 1 bên dưới)

Trần Hùng Văn tức nhà báo Việt Thường chắc cũng chẳng xa lạ gì với đa số bạn đọc trên Net nên chúng tôi xin khỏi phải kể lể dài dòng về ông. Ông Việt Thường có một số quan

điểm và đường lối chính trị mà một số người thù ghét ông luôn nêu ra để đánh phá ông, chẳng hạn:

- Nhà báo Việt Thường xỏ xiên TT Ngô Đình Diệm chỉ xứng đáng là một viên tù trưởng.... Đây là một quan điểm lệch lạc, có tính cách xúc phạm. Tuy nhiên, chính chúng tôi đã nghe thấy nhà báo Việt Thường công khai xin lỗi cố TT Diệm về sự xúc phạm này ít nữa là 2 lần. Điều trớ trêu là có người còn chửi bới cố TT Diệm, ông bà cố vấn Ngô Đình Nhu tàn tệ hơn nữa, nhưng họ lại vẫn cứ vin vào điểm này để vu cáo và đánh phá nhà báo Việt Thường.

- Nhà báo VT kêu gọi người trong nước nên ứng cử vào Quốc Hội Khóa 13 của VGCS. Thực ra nhà báo VT có kêu gọi người dân trong nước nên ứng cử vào Quốc Hội của VGCS để chống cộng. Những người ghét VT thù ghét ác ý, vu cho là ông kêu gọi người tỵ nạn tại hải ngoại về nước ứng cử. Thử đặt ra câu hỏi để cân nhắc lợi hại. Trước kia bọn tay sai VGCS như Ngô Công Đức, Lý Quý Chung, Đinh Văn Đệ, Kiều Mộng Thu, v.v. vào Quốc Hội VNCH để đánh phá chúng ta. Tại sao người chống cộng trong nước lại không được quyền sử dụng chiêu “gậy ông đập lưng ông” này như bọn tay sai CS để đánh CS nhỉ? Những kẻ đánh phá ông VT lý luận rằng, ứng cử vào Quốc Hội của CS là mặc nhiên công nhận chế độ CS rồi. Vậy họ có tin rằng bọn tay sai CS trong Quốc Hội VNCH đã công nhận chế độ VNCH của chúng ta?

Những người thù ghét nhà báo VT lại cố tình quên đi lập trường và đường lối của ông đối với vấn đề Hồ Chí Minh và đảng VGCS. Ông VT là nhà báo đầu tiên từ trong nước ra đã dám vạch trần tội ác Hồ Chí Minh và đảng CSVN là làm tay sai cho Liên Xô và Tàu cộng. Ông đã tố cáo tội ác lớn nhất của Hồ và đảng CS của hắn đối với dân tộc VN là tội bán nước, điều mà nhà chống cộng nổi tiếng, Lm Nguyễn Hữu Lễ, đã không dám làm khi cha lễ thực hiện cuốn DVD tố cáo tội ác của HCM. Nhà báo VT gọi quân đội miền Bắc là bọn lính đánh thuê cho Đệ Tam Quốc Tế CS. Ông còn nêu ý kiến tập hợp lực lượng chiến sĩ VNCH tại hải ngoại để đương đầu với VGCS, vì chỉ có tập thể này mới có khả năng làm được việc đó.

Không hiểu nhà văn PNN căn cứ vào đâu để kết án nhà báo Việt Thường Trần Hùng Văn là Hoa cộng, nằm trong cục tình báo Hoa Nam của Bắc Kinh? Nếu nhà văn PNN có đủ bằng chứng xác tín, xin ông vui lòng nêu ra trước công luận, vì đây là vấn đề rất quan trọng liên quan đến vận mệnh của cả dân tộc chứ không phải đùa. Nếu ông PNN đưa ra đủ bằng chứng, tôi sẽ là người tình nguyện xin đứng cạnh ông PNN để đối phó với tên tình báo Tàu cộng này. Còn như nếu ông PNN chỉ tố cáo khơi khơi cho bồ ghét thì tội lỗi và thất đức lắm. Ông nên giữ lại cái đức cho con cháu mai này thì tốt hơn.

Nhà văn PNN còn nêu ra cái bút hiệu “Việt Thường” của ông Trần Hùng Văn làm bằng chứng để tố cáo ông VT là Tàu cộng. Xin hãy mở lịch sử đọc xem chữ Việt Thường từ

đâu ra rồi hãy nói. Sách “Việt Sử Toàn Thư” của cố Đại Tá Phạm Văn Sơn, sử gia, nguyên trưởng Phòng 5 Bộ Tổng Tham Mưu Quân Lực VNCH, viết:

-(trích) Sách xưa chép ở phía Nam đất Giao Chỉ, cuối đời Chu nước Việt Thường đã có phen thông sứ với Chu Thành vương và có cống một con bạch trĩ. Nước Việt Thường xuất hiện có lẽ đã lâu lắm từ đầu đời nhà Chu ở trên địa bàn cũ của nước Tam Miêu (ở giữa hồ Động Đình và hồ Phiên Dương), trung tâm điểm của nước ấy là xứ Việt Chương. Vua 24 Việt Sử Toàn Thư Sở Hùng Cừ (thế kỷ thứ 9) phong cho con út là Cháp Tỳ ở đây. Nước Việt Thường bắt đầu suy từ khi có Sở thành lập ở miền Hồ Nam, Hồ Bắc sau những cuộc lấn đất về phía Tây (của Việt Thường qua đến đời Hùng Cừ đất Việt Chương ở miền hồ Phiên Dương thời hết). Người Việt Thường cũng sinh hoạt bằng nghề đánh cá như người Giao Chỉ, có lẽ cũng có tục xâm mình nhưng họ thông thạo nghề nông hơn. Theo thiên Vũ Cống thì miền châu Kinh và châu Dương có những sản vật như vàng, bạc, gỗ quý để làm nhà, các thứ trúc để làm nỏ, lông chim, da bò, ngà voi, da tê ngưu, vải gai, v.v. Dân Việt Thường còn biết chế đồ đồng đỏ. Trình độ kỹ thuật đã tới trình độ đá mới. Họ cũng sống theo chế độ thị tộc và cũng có tín ngưỡng “Tô Tem” như người Giao Chỉ. Mọi quan hệ giữa người Giao Chỉ và Việt Thường thế nào đến nay vẫn chưa được rõ rệt chỉ biết rằng khi Việt Thường xuất hiện thì tên Giao Chỉ không còn nữa. Và địa bàn ước đoán của Việt Thường choán một phần Đông Nam của Địa bàn ước đoán của người Giao Chỉ.

Ngoài ra Việt Thường với Giao Chỉ đều là người Man Di thuộc về Việt tộc là giống người đã sinh tụ ở khắp lưu vực sông Dương Tử, từ miền Vạn Huyện (đời Chu là nước Quý Việt) tỉnh Tứ Xuyên ra tới biển, nghĩa là suốt châu Kinh, châu Dương trong Vũ Cống. Cứ những điều chúng ta biết về đặc tính văn hóa thì Việt tộc vào thời đó có lẽ không thuộc ảnh hưởng chủng tộc Mông Gô Lích một phần nào như người Hán, tuy chưa thể nói thấy tục xâm mình là tục đặc biệt của các dân tộc thuộc giống Anh-đô-nê-diêng ở miền Nam và Tây Nam Á Châu, (từ người Miêu Tử, Lô Lô, Mán, Lái, Lê, Dao, Xa, Đản, Đông cho đến người Dayak ở đảo Bornéo đều là di duệ của người Man Di). Đám người này, theo các nhà nhân chủng học chia ra hai giống Tạng Miến (Tibéto-birman) và Anh-đô-nê-diêng. Nhưng họ không khác biệt nhau mấy, ngay cả về đặc tính kỹ thuật. Theo các nhà bác học Leroy, Gourhan về nhân loại học, người Anh-đô-nê-diêng và giống Tạng Miến gần nhau quá, nếu có khác nhau thì sự khác biệt đó cũng hết sức mỏng manh, có lẽ vì sự pha trộn tức là sự lai giống. Hai đám dân tộc này phải chăng đã sống gần gũi nhau nên có sự trạng này hay là đã cùng thoát thai ở một gốc? Và chúng tôi nghĩ rằng cái gốc người ta đề cập đó có lẽ là Việt tộc. Các nhà tiền sử học và ngôn ngữ học phát biểu rằng suốt từ miền A-Xam ở phía Bắc Ấn Độ trải qua Nam Bộ Trung Hoa xuống tới Nam Dương quần đảo có một thứ văn hóa hiện nay còn di tích trong các dân tộc Anh-đô-nê-diêng. Chúng ta có thể ngờ rằng người Việt tộc xưa có lẽ là một nhánh của chủng tộc Anh-đô-nê-diêng. Chủng tộc này trong thời thái cổ đã có mặt hầu khắp miền Đông Nam Á Châu. (hết trích) (Việt Sử Toàn Thư, Phạm Văn Sơn p. 23-24)

Nhiều sách sử cũng viết rằng, người Việt Nam chúng ta xuất hiện từ đời thượng cổ ở miền Bắc Nam bộ Trung Hoa và dần dần tản mát xuống miền Bắc bán đảo Hoa An (Indochine).

Cũng theo Việt Sử Toàn Thư của sử gia Phạm Văn Sơn thì chữ Việt Thường là tên của vùng đất Quảng Bình và Quảng Trị của chúng ta ngày nay.

(trích) Bờ cõi của nước Văn Lang theo sử cũ gồm có 15 bộ:

1. Văn Lang: (Bạch Hạc, tỉnh Vĩnh Yên).
2. Châu Viên: (Sơn Tây vùng núi Ba Vì).
3. Phước Lộc: (Miền đồng bằng).
4. Tân Hưng: (Hưng Hóa Tuyên Quang).
5. Vũ Định: (Thái Nguyên và một phần đất của Hoa Nam).
6. Vũ Ninh: (Bắc Ninh).
7. Lục Hải: (Lạng Sơn và một phần Quảng Tây).
8. Ninh Hải: (Quảng Yên và một phần Quảng Đông).
9. Dương Tuyền: (Hải Dương).
10. Giao Chỉ: (Hà Nội, Hưng Yên, Nam Định, Ninh Bình).
11. Cửu Chân: (Thanh Hóa).
12. Hoài Nam: (Nghệ An Hà Tĩnh).
13. Cửu Đức: (Lưu vực sông Đà, sông Mã).
14. Việt Thường: (Quảng Bình, Quảng Trị) không phải là vị trí nguyên thủy).
15. Bình Văn: (?). (hết trích) (Việt Sử Toàn Thư, Phạm Văn Sơn p. 42-43)

Như vậy thì Việt Thường là cái gì, và Trần Hùng Văn là ai, Chệt hay Việt Nam? Việc ông đặt vấn đề với Bắc Kinh/Cục Tình Báo Hoa Nam đi đến đâu rồi, kết quả ra sao, thưa nhà văn PNN?

(Vì bài hơi dài, chúng tôi xin cắt làm 2 phần và đăng làm 2 kỳ. Xin lỗi bạn đọc và xin cảm ơn bạn đọc quan tâm)

Ngày 02-02-2015

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Tham Chiếu

1. 2015-01-28 21:41 GMT-08:00 Nam Phan Nhat <phannhatnam9943@gmail.com>:

Gửi hai bạn KQ NVChín và NXNghĩa,

Thưa hai ông,

Lá thư hôm qua (Jan 27) tôi nhờ bác Chín chuyển tới cho ông DTHg và cô DNAh vì tôi không có e-mail của hai người này. Nhân chiều hôm nay, gặp ông Nghĩa nên tôi viết lại cho đủ để nhờ ông NGHĩa chuyển hộ. Tôi cũng chuyển theo đây bài viết bài viết năm năm 2008 (và những attachment) để nói lại chủ điểm chính:

TÔI ĐẶT VẤN ĐỀ VỚI BẮC KINH/CỤC TÌNH BÁO HOA NAM/TẬP ĐOÀN BỌN HOA CỘNG TRẦN HÙNG VĂN CHỨ KHÔNG LIÊN HIỆ GÌ VỚI VỤ KIỆN HÔM NAY (2014) GIỮA NHỮNG NHÂN SỰ NƠI BÁO NV/SGN.

Thư này là thư cuối cùng tôi nói về chuyện kiện cáo tố tả này mà quả tình tôi không mấy để ý.

Thiếu Úy Phan Nhật Nam/Có đăng vào Công báo VNCh (23/11/1963) - TÔI CHƯA HỀ GIẢI NGŨ (RETIRED) CÓ THỂ KIỂM CHỨNG NƠI NIÊN GIÁM SĨ QUAN VNCH CỦA THƯ VIỆN QUỐC HỘI HOA KỲ.

HÀO QUANG HẾT SÁNG hay câu chuyện CHIẾC MŨ ĐÔI MÀU (tiếp theo và hết) Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

3. Công ty chống cộng “Sphinx - Đà Điểu” (ostrich)

Để bảo đảm vốn liếng tiếng tăm của mình, nhà văn PNN đã gửi một bài văn cũ của người con út của cố Đ/T Nguyễn Đình Bảo viết về người cha mình cho bạn bè để nhờ phổ biến trên internet trước khi lá thư được gửi đi. Không nói thì người ta cũng hiểu là nhà văn PNN muốn đứng dưới cây dù của cố Đ/T Bảo để che mưa che nắng vì sợ nắng mưa phũ phàng ở hải ngoại này. Ai mà không biết nhà văn PNN với người anh hùng Nguyễn Đình Bảo đều là dân Nhảy Dù mà giờ này Đ/T Bảo vẫn còn dãi dầu nắng mưa và hứng gió Lào trên chiến trường Charlie, Hạ Lào. Có lẽ vì thế ông PNN cuối lá thư gửi cho bà Dương Nguyệt Ánh mới ký tên là “Thiếu Úy Phan Nhật Nam, Tiểu Đoàn 7 Nhảy Dù” chứ nhất định không chịu ký là Đại Úy Phan Nhật Nam. Có phải vì thời gian sau này ông được (hay bị) chuyển đi phục vụ ở những đơn vị khác nên ông “chê” hai cấp trung úy và đại úy phi Nhảy Dù của ông, mặc dầu hai cấp bậc này đều do Quân Đội gắn lên mũ áo cho ông cả.

Sau khi che chắn tứ bề an toàn rồi, nhà văn PNN mới thực hiện việc lôi kéo nữ KHG Dương Nguyệt Ánh ra khỏi vụ kiện cáo. Trong mưu đồ này, ông sử dụng tới hai sợi giây kéo có sức chịu đựng ngàn cân là mối liên hệ tình cảm giữa PNN với người thân trong gia đình của bà Dương Nguyệt Ánh, rồi sau đó nữa là tên tuổi của chuyên viên thỉnh nguyện thư Trúc Hồ.

Ông PNN sử dụng như một bửu bối sự quen biết với những người thân trong gia đình nữ KHG Dương Nguyệt Ánh là GS Dương Thiệu Tống và các ông Dương Thiệu Hùng, Dương Thiệu Chí. Mối liên hệ tình cảm này sâu đậm như thế nào thì bà Dương Nguyệt Ánh đã trình bày cho công luận trên đài VN Hải Ngoại biết rồi. Chúng tôi xin miễn lập lại ở đây. Chiêu thức tình cảm này hơi có vẻ “đàn bà” một tí, nhưng nhiều trường hợp nó tỏ ra vô cùng hữu hiệu. Bọn VGCS đã sử dụng nhiều lần trong chiến tranh VN và đã thành công. Điển hình là vụ tên trung tá VC Dương Văn Nhựt dụ dỗ anh nó là tên phản tướng Dương Văn Minh để Minh dâng niêm Nam cho VGCS. Người viết tin rằng bà Dương Nguyệt Ánh đã học được cái kinh nghiệm đau thương này.

Sau đó mới kể đến một yếu tố đáng giá khác là cái công trạng trong buổi trình diễn chủ đề “Những lá thư từ chiến trường”. Buổi văn nghệ này, nhà văn PNN cùng làm MC chung với bà Dương Nguyệt Ánh trên sân khấu. Nhờ có **“mối liên hệ sắt son thắm thiết với Trúc Hồ, tổng giám đốc tổ hợp Asia-SBTN (xem tham chiếu số 5 dưới)**, ông PNN đã đạt được thành công vẻ vang. Điểm đáng ghi nhận ở đây mà ai cũng biết là Trúc Hồ đã từng kêu gọi “chúng ta không nên đòi lật đổ chế độ CS trong nước, làm như thế là sai. Thế mà nhà chống cộng nổi danh, thiếu úy Nhảy Dù Phan Nhật Nam lại có mối liên hệ

sắt son đường ấy. Có lẽ ít ai ngờ! Nhưng thôi, âu cũng là sự chọn lựa có chủ đích của nhà văn.

Cuối thư, nhà văn PNN đề nghị (hay khuyên) nữ KHG Dương Nguyệt Ánh, vì bản thân và vì danh dự của bà, không nên liên hệ vào vụ kiện. Theo ông Nam, vì đó là chuyện cá nhân của những người làm báo của hai bên, một vụ án gọi là vụ cáo-mạ ly. Những lý do nhà văn nêu ra thật cao cả là:

- Vụ kiện không liên quan gì đến mục đích, yêu cầu của cuộc đấu tranh của toàn thể người VN chống cộng từ 1954 đến nay.

- Cũng hoàn toàn không liên quan đến tập thể cựu quân nhân QL/VNCH và thế hệ kế tục (KHG Dương Nguyệt Ánh).

Có thật sự vụ kiện cáo này không liên quan đến công cuộc đấu tranh của cộng đồng người Việt tỵ nạn cũng như tập thể các chiến sĩ QLVNCH và các thế hệ con em? Câu trả lời khẳng định ngược lại. Bản tuyên cáo của 150 tổ chức cộng đồng và đoàn thể mà đa số là các hội đoàn cựu quân nhân tố cáo và kêu gọi tẩy chay tờ NV đủ để chứng minh điều đó. Thiếu úy Nhảy Dù PNN đứng tách rời ra khỏi đồng đội của ông để ủng hộ báo NV, một tờ báo đi ngược lại lập trường quốc gia dân tộc và tập thể quân đội là quyền của ông. Nhưng ông viết: "**Chúng ta (Những Người Lính VNCH) và thế hệ kế tục (KHG Dương Nguyệt Ánh) không có liên hệ**" (xem tham chiếu số 5 dưới) là một hành vi tiếm danh rõ ràng, một sự gian trá cố ý. Ông không có quyền nghĩ thay, nói thay, và làm thay cho bất cứ người quân nhân QLVNCH nào khác cũng như con em của họ. Cho dù ông có thanh minh thanh nga cũng vô ích: "**Bản thân tôi, Người Lính VNCH hoàn toàn đứng ngoài, không liên hệ với những tranh chấp GIỮA các báo gọi là NV, SGN cho dù đã cầm bút từ những năm 60 ở Sài Gòn.**" (xem tham chiếu số 5 dưới).

Đến đây thì người viết thắc mắc và không thể không đặt ra câu hỏi là, hoạt động chống cộng của ông PNN hiện nay nên hiểu như thế nào, và những cơ sở truyền thông mà ông đang cộng tác làm ăn có chống cộng thật không?

Là một sĩ quan của một binh chủng anh hùng nhất của Quân Lực VNCH, nhà văn PNN - theo như ông nói - đã dấn thân không biết mệt mỏi vào công cuộc chống cộng ròng rã từ 1954 đến nay. Điều này thật đáng mừng và đáng trân trọng. Nhưng trước tình trạng bát nháo hiện nay trong cộng đồng, thắc mắc của người viết là điều cần phải nêu ra. Có một hậu duệ Dương Nguyệt Ánh sắt son chung thủy với đất nước, thì cũng có ông Phó Tổng Thống, Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ quay lưng lại với đồng bào. Ông PNN cho rằng vụ kiện tụng là sự tranh chấp giữa ban trị sự của hai tờ báo do động cơ cạnh tranh nghề nghiệp. Điều này cũng có phần đúng. Một rừng không thể có hai cọp. Nhưng vấn đề là xác định xem hai tờ báo này cạnh tranh theo đường hướng nào mới là quan trọng. Tờ SG Nhỏ chuyển tải nội dung mà quan điểm đôi khi không phù hợp với quan điểm của đa số

người ty nạn chúng ta, nhưng vẫn ôm ấp lập trường tiêu diệt chế độ Việt gian bán nước để xây dựng một đất nước không còn bóng dáng một tên CS nào. Chúng tôi coi đó là có lập trường chống cộng thật, và gọi đường lối của tờ SG Nhỏ là “chống cộng theo định hướng ty nạn CS”. Trái lại, tờ báo NV cũng nói họ chống cộng, nhưng vẫn ca tụng Hồ Chí Minh, ca tụng bọn lãnh đạo Hànội, nhục mạ chế độ VNCH và Quân Lực VNCH v.v. Một tờ báo có chủ trương chống cộng thực sự không bao giờ như thế. Họ đã đánh mất lập trường. Chúng tôi nói tờ NV là tờ báo “chống cộng theo định hướng xã hội chủ nghĩa.” Nghĩa là họ chỉ môi miếng chống cộng, nhưng đứng về phe CS và làm lợi cho VGCS.

Sự thể rõ ràng như thế. Cho nên đối với nhận định của nhiều người, đây là một cuộc tranh chấp chính trị của hai khuynh hướng chống cộng và thân cộng trong cộng đồng mà hai tờ báo là đại diện, chứ không phải là chuyện cá nhân. **Cho dù tòa án Mỹ ghép tội gì và phán quyết thế nào đi chăng nữa. Thản hoặc bà Hoàng Dược Thảo kháng án và có thua thì sự thật này vẫn không bao giờ thay đổi.** Nó cũng giống như chuyện VGCS gọi thủ đô VNCH là thành phố HCM, nhưng người dân vẫn cứ gọi cái tên thân thương của nó là Sài Gòn. Hoặc như chuyện CS Bắc Việt xâm lăng VNCH. Mặc dù CS Bắc Việt thắng và cướp được miền Nam, nhưng chính nghĩa VNCH vẫn luôn luôn ngời sáng, và càng ngày càng sáng ngời trên bầu trời thế giới. Đó là sự thật không ai phủ nhận được. **Người có danh dự của con người. Nước có danh dự của đất nước. Con người chết đi, danh dự còn sống là được rồi. Đất nước mất, danh dự đất nước vẫn tồn tại là tốt. Xá chi chuyện kiện tụng được thua. Tòa án Mỹ không ban cho kẻ thắng cái danh dự mà nó vốn không có, cũng không tước đi được cái danh dự mà kẻ thua vốn xưa nay khoác trên mình.**

Việc làm của nhà văn PNN gây ảnh hưởng không phải là nhỏ, nhất là đối với lớp hậu duệ mà tiêu biểu là nữ KHG Dương Nguyệt Ánh. Gần 4 triệu người ty nạn chúng ta có được bao nhiêu Dương Nguyệt Ánh? Bao nhiêu trăm ngàn thanh niên nam nữ người ty nạn tốt nghiệp đại học Mỹ có mấy người dám nói: **“Nếu chúng ta không lên tiếng thì mặc nhiên là chúng ta chấp nhận hành động đối trá sự thật này của tập đoàn NV. Và chấp nhận sự đối trá này là chấp nhận những hành động xúc phạm đến VNCH và QLVNCH trước đây của tờ NV và dung túng cho một tờ báo không thể được dung túng.”** Hoặc: “Chúng ta lại càng không thể bỏ mặc cho các cá nhân phải tranh đấu đơn độc một mình”. Một tinh hoa như vậy mà bị các “đồng chí” của nhà văn PNN, sĩ quan binh chủng Dù QLVNCH đặt cho một cái tên rất côn đồ là “Quái Thai”. Nghĩ mà cảm thấy ê chề cho thân phận ty nạn, đồng thời thương xót cho tiền đồ của Dân Tộc ta. Bà Dương Nguyệt Ánh có phải là một người nằm trong số **“những kẻ chưa một ngày chiến trận, chưa đổ một giọt mồ hôi chứ đừng nói một giọt máu trong chiến tranh”** không? Còn nữa, hậu duệ Lữ Anh Thư lập quỹ pháp lý yểm trợ cho tờ SG Nhỏ kháng án có phải là một **“trò hạ tiện”** không?

Những người trẻ có tâm hồn và có nhiệt huyết này đáng lẽ phải được cổ vũ, khuyến khích, và nâng đỡ thì lại bị ông PNN xua lũ Vịt Tanh man rợ túa ra vùi dập, triệt hạ. Chi

dăm mười năm nữa thôi, khi những người chiến sĩ ra đi rồi, còn lại đăm hậu duệ le ngoe vài ba cái đầu bị coi là quái thai thì cộng đồng sẽ ra sao? Chắc chắn thôi, CS sẽ tràn ngập và toàn thắng luôn ở hải ngoại này. Lá cờ máu sẽ nghiêm nhiên tung bay trước tòa soạn tờ NV và đài SBTN. Sẽ lại có những Huỳnh Ngọc Chênh, Huỳnh Chiêu Đăng, Lê Hiếu Đăng, Nguyễn Đăng Trùng, v.v. hối hận. Nhưng quá muộn rồi. Lịch sử đã sang trang. Lịch sử VN sẽ bị bôi xóa đi, viết lại. Ngày 30-4 sẽ không còn gọi là ngày VNCH mất nước, mà được ghi là ngày đảng CS chiến thắng đế quốc Mỹ và tay sai. Miền Nam do bị chiến tranh tàn phá và đồng bào bị Mỹ Ngụy bóc lột tàn tệ, phải bồng bế nhau đi tìm tự do và nơi sinh sống. Họ đến Mỹ, Canada và nhiều nơi khác trên thế giới. Chẳng còn ai gọi ngày đó là ngày Quốc Hận. Cái tên chính thức được ăn mừng trong ngày này là ngày ghi nhớ “cuộc hành trình đi tìm tự do”. Ở trong nước, Thích Quảng Đức được lập đài đúc tượng để ghi công thế nào, thì ở hải ngoại, Ngô Thanh Hải cũng sẽ được lập đài đúc tượng để ghi nhớ là người có công dẫn dắt đồng bào đi tìm tự do nơi đất nước Canada như thế.

Điều kỳ lạ là ở nhà văn PNN, thiếu úy Dù, có một cái gì mâu thuẫn đến không thể hiểu nổi. Ông thành thật với người khác hay ông lừa dối cả chính mình? Ông rất tự hào là một người miệt mài chống cộng suốt cả cuộc đời từ năm 1954 đến nay, nhưng lại phủ nhận sự liên kết của mình với những tên tay sai CS. Thực ra là ông tự phủ nhận chính mình. Ông hãnh diện khoe có liên hệ sắt son thắm thiết với Trúc Hồ, còn tình bơ chui đầu vào cái ổ NV để ẩn náu! Nhìn mà xem như thế có đúng không. Ông lấy thân nhân của nữ KHG Dương Nguyệt Ánh để lung lạc bà, nhưng lại lờ đi những người thân nhất trong gia đình mình ở phía VGCS. Cha ông là ai, và vợ ông làm gì? Ông có bị lung lạc bởi những người thân này không? Ông đem ông Nguyễn Công Dzân, trung tá QLVNCH ra để chứng minh Nguyễn Chí Thiện là người quốc gia, nhưng lại quên đi chị ruột của NCT làm việc trong đài phát thanh Hà Nội. Và, trong thời gian ở tù, NCT còn được lãnh trợ cấp khó khăn hàng tháng của chế độ VGCS. Trúc Hồ là ai? Hắn là một con **Sphinx** trong ngành truyền thông VN tại hải ngoại. Sphinx là một con vật thần thoại Ai Cập, có đầu người và cái mình sư tử, đôi khi có cánh có thể bay được. Trúc Hồ giống con Sphinx. Hắn có cái đầu bộ đội với cái mình con lân. Cái mình lân hoạt động ca nhạc chống cộng khí thế lắm, lại còn xoay xở ba cái thỉnh nguyện thư cũng ra trò. Nhưng cái đầu bộ đội thì bô bô kêu gọi: **“Chúng ta không bao giờ kêu gọi lật đổ chế độ (cộng sản) hay là bạo động hay là gì hết, cái đó hoàn toàn sai. Hoặc: “Chúng ta không có đòi hỏi nhiều, chúng ta chỉ xin là quyền căn bản làm người thôi, cái quyền đó nước Việt Nam Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa đã là thành viên của Liên Hiệp Quốc thì chắc chắn là họ phải chấp nhận theo cái gọi là Bản Tuyên Ngôn, Hiến Chương Về Nhân Quyền mà đã ký năm 1948, chắc chắn họ phải bắt buộc.”** Con Sphinx Trúc Hồ hiện thân như thế đấy, ai ai cũng đều thấy cả, chỉ trừ có nhà văn PNN là không thấy nên ông mới luôn giữ mối liên hệ sắt son thắm thiết với Trúc Hồ như ông tự mãn kể với nữ KHG Dương Nguyệt Ánh.

Ly kỳ nhất là chuyện nhà văn PNN lại đầu quân vào tờ báo NV để chống cộng. Thật là quái đản. Báo NV là ai, nó chống cộng ra sao? Đó là vấn đề phải đặt ra. Nếu ai chứng

minh được tấm hình Đỗ Ngọc Yến, cố chủ nhiệm báo NV chủ tọa buổi họp có mặt Nguyễn Tấn Dũng cùng với nhiều tên CS cao cấp khác là hình photoshopped thì người viết xin đầu hàng, không đặt vấn đề này nữa. Còn như không ai chứng minh được Đỗ Ngọc Yến là ai, thì mọi người đã có câu trả lời. Trước đây hình như ông thiếu Tướng Nguyễn Khắc Bình có lên tiếng thừa nhận Yến là một nhân viên tình báo của ông. Chính Phủ VNCH nay không còn. Thân phận tướng Nguyễn Khắc Bình cũng chỉ là một người tỵ nạn như hàng triệu người tỵ nạn khác. Ông lấy tư cách gì và dựa vào quyền lực nào để sai nhân viên Đỗ Ngọc Yến đi hội họp với Nguyễn Tấn Dũng? Thế thì chuyện tướng Nguyễn Khắc Bình phái Đỗ Ngọc Yến đi họp với Nguyễn Tấn Dũng có khác gì chuyện Tê Thiên. Cũng đã có lần nhà văn PNN tiết lộ Đỗ Ngọc Yến là nhân viên CIA. Cách thuyết phục này lại mới là vừa ngu vừa dại. Trong Hội Đàm Paris, Mỹ dành trọn quyền nói chuyện với phái đoàn Bắc Việt, không lý bậy gì mà Mỹ lại phải nhờ một tên Xịa cóc cắn thay mặt mình nói chuyện với VGCS? Thậm chí vô lý. Và lại cho dù Đỗ Ngọc Yến có là Xịa thật thì Yến làm việc cho Mỹ chứ có làm cho VNCH đâu. Nên nhớ rằng, kể từ ngày TT Ngô Đình Diệm bị giết thì Mỹ không còn phải là bạn của VN nữa (xin phân biệt chính quyền tư bản Mỹ với nhân dân Mỹ). Họ là đồng minh của VGCS. Chuyện này rõ như ban ngày. Những kẻ nào làm việc cho Mỹ phản bội lại quyền lợi của Dân Tộc đều là phản Quốc, tội đồ của Dân Tộc. Như vậy Đỗ Ngọc Yến là ai thì thiết tưởng chuyện này khỏi cần phải bàn cãi. Bán nước cho Tàu, cho Mỹ, hay cho bất cứ ai đều là bán cả. Yến chết đi và tờ báo NV vẫn tiếp tục đi theo con đường của Yến đã vạch ra. Tờ báo này vẫn vui mừng đi thăm thẳng “bác” của nó, vẫn ca tụng thẳng “bác” và bọn lãnh đạo Hà Nội hiện nay, vẫn tiếp tục lảng nhục chính thể VNCH và chửi bới Quân Lực VNCH, vẫn vênh váo nhét lá cờ Tổ Quốc vào cái chậu rửa chân để xỉ nhục cả cộng đồng tỵ nạn chúng ta. Nhà văn PNN đầu quân vào báo NV mà cứ cho rằng tờ báo này chống cộng chẳng khác gì con đà điểu (ostrich) rúc đầu vào đồng cát mà cứ tưởng như thế là an toàn, tránh được những nguy hiểm cả trong cát lẫn bên ngoài. Nếu ông không vỗ ngực tự khoe khoang mình chống cộng thì chẳng có gì để nói. Nhưng khi con đà điểu PNN với con Sphinx Trúc Hồ hợp thành một liên minh trong cái pháo đài NV để chống cộng thì đó không những là chuyện tiêu lâm, mà còn tối nguy hiểm cho tất cả mọi người VN ở hải ngoại còn mang trong mình tấm căn cước tỵ nạn.

Lời Kết

Nếu chỉ có lá thư nhà văn PNN gửi cho bà Dương Nguyệt Ánh không thôi thì cũng là chuyện thường. Nhưng cùng với lá thư, ông PNN còn gửi lên Net bài của người con út của cố Đ/T Nguyễn Đình Bảo và bài viết của ông bênh vực Nguyễn Chí Thiện, người đọc thấy cái dụng tâm gian khổ của ông. Nhiều người tưởng ông vì quý mến bà Dương Nguyệt Ánh mà can ngăn bà dính líu vào vụ kiện, mà thực ra là để giúp báo NV triệt hạ tờ SG Nhỏ. Dụng tâm này, ông muốn lấy cái hào quang của tác giả Mùa Hè Đỏ Lửa, Dưa Lưng Cái Chết, v.v. để thi hành, đồng thời đem cái mũ Dù ra để làm bảo đảm. Nhưng nhìn vào phản ứng của dư luận, người ta mới thấy cái hào quang xa xưa của tác giả đã mất sáng từ bao giờ. Và, cái mũ trên đầu tác giả cũng đã đổi màu, từ màu Hoa Dù

đẹp mắt biến thành màu của lá cờ phát phới bay trong bài “Tiến quân ca” mà cố nhạc sĩ Văn Cao đã nhìn đỏi, thức đêm trong rừng già Việt Bắc để thai nghén ra nó. Cho dù công lao hãn mã đến thế nào đi chăng nữa thì PNN cũng chỉ làm cái công việc “đã tràng xe cát biển Đông”. Bởi vì, như kẻ hèn này đã viết ở trên: *Người có danh dự của con người. Nước có danh dự của đất nước. Con người chết đi, danh dự còn sống là được rồi. Đất nước mất, danh dự đất nước vẫn tồn tại là tốt. Xá chi chuyện kiện tụng được thua. Tòa án Mỹ không ban cho kẻ thắng cái danh dự mà nó vốn không có, cũng không tước đi được cái danh dự mà kẻ thua xưa nay vốn khoác trên mình.*

Ngày 10-02-2015

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Tham Chiếu

1. 2015-01-28 21:41 GMT-08:00 Nam Phan Nhat <phanhatnam9943@gmail.com>:

Gửi hai bạn KQ NVChín và NXNghĩa,

Thưa hai ông,

Lá thư hôm qua (Jan 27) tôi nhờ bác Chín chuyển tới cho ông DTHg và cô DNAh vì tôi không có Email của hai người này. Nhân chiều hôm nay, gặp ông Nghĩa nên tôi viết lại cho đủ để nhờ ông NGHĩa chuyển hộ.

Tôi cũng chuyển theo đây bài viết bài viết năm năm 2008 (và những attachment) để nói lại chủ điểm chính:

TÔI ĐẶT VẤN ĐỀ VỚI BẮC KINH/CỤC TÌNH BÁO HOA NAM/TẬP ĐOÀN BỌN HOA CỘNG TRẦN HÙNG VĂN CHÚ KHÔNG LIÊN HIỆ GÌ VỚI VỤ KIỆN HÔM NAY (2014) GIỮA NHỮNG NHÂN SỰ NƠI BÁO NV/SGN.

Thư này là thư cuối cùng tôi nói về chuyện kiện cáo thổ tả này mà quả tình tôi không mấy để ý.

Thiếu Úy Phan Nhật Nam/Có đăng vào Công báo VNCh (23/11/1963) - TÔI CHƯA HỀ GIẢI NGŨ (RETIRED) CÓ THỂ KIỂM CHỨNG NƠI NIÊN GIÁM SĨ QUAN VNCH CỦA THƯ VIỆN QUỐC HỘI HOA KỲ.

2/ 2015-01-27 21:16 GMT-08:00 Nam Phan Nhat <phannhatnam9943@gmail.com>:

Thân gửi Bác Chín,

Vì tôi không biết Email của các ông tàu bay DTHung, DTChí và cả cô DNAnh. Nhưng thư này viết từ Trại Vũ Đạo Ánh/Không Đoàn 33 Chiến Thuật Biên Hòa, nên nhờ Bác chuyển lại giùm. Cũng bởi bác gởi cho tôi bài viết của cháu Tuấn, con của anh NDBảo/TD11ND, mà với tình trạng ở hải ngoại này lính tráng chúng ta không thể nào lặng yên với những kẻ chưa một ngày chiến trận, chưa đổ một giọt mồ hôi chứ đừng nói một giọt máu trong chiến tranh - NHỮNG KẼ NHÂN DANH NGƯỜI LÍNH LÀM NHIỀU TRÒ HẠ TIỆN.

Nhờ bác chuyển họ cho các ông tàu bay đến với cô DNA. THÂN, PNNam

3/ From: Nam Phan Nhat [mailto:phannhatnam9943@gmail.com]

Sent: Wednesday, January 28, 2015 10:03 PM

To: Chin Nguyen; nghĩa nguyen

Subject: Re: Fw: [kqvn] BÀI VIẾT CỦA NGUYỄN BẢO TUẤN CON ÚT CỐ ĐẠI TÁ NGUYỄN ĐÌNH BẢO:

Xin làm phiền nhau lần cuối. Có cái thư cần nhất lại không attach. By. Pnn

4/ 2015-01-28 21:57 GMT-08:00 Nam Phan Nhat <phannhatnam9943@gmail.com>:

Gởi lại hai bác bài viết năm 2008 và những attach cần thiết. Câu chuyện này cũng chấm dứt tại đây vì đối với người chết (NCT); người sống (DNA) tôi đã làm xong chuyện. Tôi còn quá nhiều việc phải làm. chào tất cả các bạn pnn

5/ Lá Thư Ngõ: Thân kính gửi Khoa Học Gia Dương Nguyệt Ánh,

Cô Dương Nguyệt Ánh thân kính,

Đáng lẽ tôi phải gọi cô với danh xưng Bà cho đúng với nghi thức xã giao trong một bức thư chính thức khi đề cập về một vụ việc chung. Nhưng tôi xin được phép vượt nguyên tắc xã giao kia vì những lẽ:

- Do mối thân tình với Giáo Sư Dương Thiệu tống (VN); các huynh trưởng huynh đệ, chiến hữu Dương Thiệu Hùng, Dương Thiệu Chí của thời gian lâu dài trước 1975 ở Việt Nam, sau này ở Mỹ cho đến hiện nay.

-Do mối liên hệ đầu không thường trực của Người Lính Quân Lực VNCH và thế hệ nối tiếp trong mục tiêu chung: Chống chế độ hiện hành ở trong nước với sự áp đặt khắc nghiệt của người và đảng cộng sản suốt hơn nửa thế kỷ qua từ 1945, 1946.. cụ thể từ 30 Tháng 4, 1975 – Ngày sụp vỡ miền Nam tính đến nay là 40 năm. Mối liên hệ sắc son thấm thiết đã thể hiện trên sân khấu ASIA của dưới điều hành của Nhạc Sĩ Trúc Hồ, Tổng Giám Đốc Tổ Hợp ASIA-SBTN trong lần thực hiện buổi trình diễn chủ đề Những Lá Thư Từ Chiến Trường, nhân Quốc Hận 30 Tháng 4, 2008.

Thưa Khoa Học Gia Dương Nguyệt Ánh,

Do những mối liên hệ, thân tình kể trên, bản thân tôi, Phan Nhật Nam khẩn thiết trình bày đến cùng cô đề nghị sau đây:

BẢN THÂN, DANH TÍNH KHOA HỌC GIA DƯƠNG NGUYỆT ÁNH KHÔNG NÊN, KHÔNG CẦN THIẾT, KHÔNG LÝ DO LIÊN HỆ VỚI VỤ KIỆN CÁO GIỮA BẢN THÂN CÁ NHÂN HOÀNG DƯỢC THẢO/ĐÀO NƯƠNG/ BÁO SÀI SÀI GÒN NHỎ VÀ NHÂN SỰ/BÁO NGƯỜI VIỆT – Vì những lẽ sau đây:

#1- Nguyên nhân, diễn tiến, hậu quả, hệ quả vụ kiện kia hoàn toàn **KHÔNG LIÊN QUAN ĐẾN MỤC ĐÍCH/YÊU CẦU CỦA CUỘC ĐẤU TRANH CỦA TOÀN THỂ NGƯỜI VIỆT NAM CHỐNG CỘNG TỪ 1954 ĐẾN NAY.**

#2- Chúng ta (Những Người Lính VNCH) và thế hệ kế tục (KHG Dương Nguyệt Ánh) không có liên hệ về vật chất. tinh thần nào trong vụ án gọi là “vu cáo/mạ ly” giữa cá nhân HDT/ĐN/SGN và nhân sự Báo NV.

Và để soi sáng thêm vụ việc đang xảy ra, tôi xin gửi đến cô và quý bằng hữu, chiến hữu bài viết đã viết năm 2008.

Bài viết này không gửi đến các nhật báo, cơ quan truyền thông miền Nam Cali cũng bởi: Bản thân tôi, Người Lính VNCH hoàn toàn đứng ngoài, không liên hệ với những tranh chấp GIỮA các báo gọi là NV, SGN cho dù đã cầm bút từ những năm 60 ở Sài Gòn.

Thân chúc KHG Dương Nguyệt Ánh và gia quyến vui hòa bình an.

Thiếu Úy Phan Nhật Nam, Tiểu Đoàn 7 Nhảy Dù, KBC 4979

Trại Vũ Đạo Ánh, Không Đoàn 33 Chiến Thuật, Biên Hòa.

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, February 4, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*